

Ochii tăi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Am desfăcut de pe mantaua ploii
Un nasture de cer cu ochi căprui
Și-o să-l cultiv în așternutul foii
Cum n-am făcut cu ochii nimănui.

Găsesc în ei minunile naturii
Ascunse-adânc în fiecare golf,
Sunt răcoroși ca inima pădurii,
Adesea jucăuși precum un dolf.

Simt liniștea din sânul poeziei
Pășind prin fanta irișilor mari,
Ascunzi sub gene oda bucuriei
Și-o fredonezi, în vise, când apari.

- Privirea ta mi-a dăruit tandrețea
Sub care-mi scriu poemele visând,
Trăiesc extrem amorul, cu blândețea
Unei povești nespuse... Până când

Vom sta cu ochii-nchiși sau ce-ntâmplare
Ne va trezi atât cât să trăim
Cu-adevărat iubirea asta mare
Și cât curaj ne-ar trebui să fim

Atlânți nebuni ce poartă poezia
În suflet, pe retina unui vis,
Dar ochii tăi păstrează bucuria
Genezei și-a destinului promis.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif